

[Voigt]

maer, så viser det sig, at den største knallerter på markedet, en Kreidler, kører 55 km på en liter benzin. Hvis vi går ned på en Garelli, der vejer 32 kg, så kører den kun 48 km på en liter benzin. Det er direkte benzinbesparende at have flere gear. Det giver for det andet mindre støj, fordi det giver færre omdrejninger. Det ved alle fra deres egen bil. Når man kører i første gear, så larmer bilen mere, indtil man får den op i et lavere omdrejningstal ved at skifte gear.

Den giver også mindre forurening, fordi man har en bedre lydpotte, og det giver mindre slitage på motoren. De større knallerter er mere kompakte, fordi de har et luftfilter, der forhindrer, at støv og skidt kommer ind og slider på motoren.

Jeg har i mit arbejde som Falckredder set livet på fransiden, set, hvor megen sorg og smerte trafikulykker volder. Jeg har selv personlig samlet mange kvæstede knallertkørere op, og det er bestemt ikke nogen spændende oplevelse. Trafikulykkerne er et af det moderne samfunds alvorligste og mest iøjnefaldende minusser. Mange forestiller sig, at ulykkestallet er steget i takt med væksten i antallet af motorkøretøjer, men sandheden er, at stigningen i færdselsuheld har været langt mindre end stigningen i antallet af køretøjer og trafikens vækst som sådan. I de sidste år er ulykkestallet for knallerter faldet ikke alene relativt, men også absolut. Men hvordan vi end vender og drejer det, så er ulykkestallet dog stadig højere end acceptabelt – og når jeg siger acceptabelt, så er det ikke, fordi jeg accepterer færdselsulykkerne, men vi må vel alle sammen erkende, at dem kan vi ikke undgå.

Det er hævet over enhver tvivl, at ulykkestallet kan nedsættes, og vi ved oven i købet temmelig nøje, hvordan det skal gøres. Jeg mener ikke hermed, at der findes en patentløsning, der kan afskaffe færdselsulykkerne. Men vi kan opnå markante resultater ved at angribe problemet fra flere sider, bl. a. kan vi gøre den enkelte trafikant og især knallertkørerne mere duelige og sikre i trafikken. Det gør vi ved undervisning, efteruddannelse og mere effektiv propaganda.

Men vi kan også gøre køretøjerne bedre og sikrere, og det gør vi bl. a. ved at vedtage dette forslag. Dette forslags vedtagelse betyder, at der ikke bliver lagt loft over kvaliteten, styrken og sikkerheden for fremtidens

knallerter. Påstanden om, at en vægtgrænse vil afskaffe tuning og give os paradisiske tilstande på knallertområdet, er ikke alene virkelighedsfjern, den er også farlig. En sådan virkelighedsforvrængning er nemlig med til at forsinke og forvrænge en udvikling, der går i positiv retning, og som alligevel ikke kan standses, og som ingen, tror jeg, når det kommer til stykket, ønsker at standse. Vi bør i stedet lede udviklingen, så fordelene maksimeres og ulemperne reduceres.

Den vej trækker det forslag, som vi nu om lidt skal stemme om. Jeg beder om, at man støtter forslaget, og jeg beder specielt socialdemokratiet om at støtte forslaget, idet jeg har ladet mig fortælle, at man i socialdemokratiet har truffet beslutning om, at man for første gang i socialdemokratiets historie skal have gruppedisciplin i en færdselssag. Jeg vil da gerne henstille til de medlemmer, som ellers er positive og hele tiden har været positive over for dette forslag, at de dog ikke bøjer sig for en gruppedisciplin i en sådan sag, der jo på ingen måde drejer sig om regeringens liv. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man kan indtage et sådant standpunkt, at man i en færdselssag vil pålægge en hel gruppe at stemme imod et forslag, fordi det nu kommer fra andre partier end socialdemokratiet. Jeg beder de besindige socialdemokrater om at støtte dette forslag.

Jens Møller (KrF):

Som sikkert de fleste i denne sal har jeg også modtaget mange breve i anledning af det spørgsmål, der er til behandling i dag. Jeg har modtaget breve fra organisationer og dem, der har økonomisk interesse i det, og jeg må indrømme, at dem har jeg ikke lagt så stor vægt på. Men der har også været breve, som der er grund til at lægge større vægt på. Der tænker jeg særlig på to breve.

Det ene fik jeg fra en moder, der havde tre drenge, der hver dag skulle køre adskillige kilometer til skole; denne moder var meget ked af, at disse store knallerter nu skulle forbydes. Hvorfor skulle børnene ikke have mulighed for at have den størst mulige sikkerhed, når de hver dag skulle køre til og fra skole?

Det andet brev, jeg fik, var fra en ældre arbejdsmand – ja, det hedder vel specialarbejder nu, men han kaldte sig selv for ar-